

DAŇOVÁ KONTROLA

Možnost uplatnění daňové ztráty v průběhu daňové kontroly – změna v judikatuře Nejvyššího správního soudu

Nejvyšší správní soud se po zavedení nového daňového řádu vyjadřuje k možnosti podání dodatečného daňového přiznání v průběhu daňové kontroly a k možnosti v něm uplatnit odpočet daňové ztráty.

Pro představu nastíníme situaci, kterou se uvedený judikát zabývá:

Ve společnosti probíhá daňová kontrola za rok 2014. Společnost v roce 2014 dosáhla zisku 1 mil. Kč. Vzhledem k tomu, že v minulých letech společnost dosahovala daňových ztrát, měla v rámci přiznání za rok 2014 možnost uplatnit daňové ztráty z předcházejících let, které v dané situaci činily 10 mil. Kč. Společnost tedy uplatnila 1 mil. Kč z kumulovaných daňových ztrát z předcházejících let. V průběhu daňové kontroly finanční úřad doměřil další milion korun. Zisk společnosti tak dosahuje 2 mil. Kč, přičemž otázkou je, zda může na dodatečně doměřený milion korun být uplatněna vyšší daňová ztráta z předcházejících let?

Dosavadní judikatura

V minulosti Nejvyšší správní soud několikrát posuzoval podobné případy, přičemž se zabýval otázkou, zda je možné dodatečně uplatnit daňovou ztrátu a zda je správce daně podle § 16 odst. 8 zákona o správě daní a poplatků, povinen v daňovém řízení vzít v úvahu daňovou ztrátu daňového subjektu za minulá zdaňovací období jako odpočitatelnou položku od základu daně, a to za situace, kdy daňový subjekt projevil vůli uplatnit ztrátu až v průběhu daňové kontroly.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém dále citovaném rozhodnutí (8 Afs 111/2005-106 ze dne 27. 3. 2007) došel k závěru, že daňovou ztrátu v průběhu daňové kontroly dodatečně uplatnit nelze, neboť by to bylo proti smyslu provádění kontroly a fakticky by to znamenalo znemožnit správci daně uložit odpovídající sankci. Daňový subjekt přitom svoji ztrátu může uplatnit způsobem právně relevantním, zpravidla daňovým přiznáním. Vykonat toto právo je však dočasně omezeno a to v době od počátku do skončení daňové kontroly. Dodatečné daňové přiznání můžete tedy podat až poté, co daňová kontrola skončí, respektive dojde na základě kontrolního zjištění k vyměření jeho poslední známé daňové povinnosti. Daňový subjekt tak nepřijde o možnost uplatnění daňové ztráty, nicméně pokud mu z pozdního uplatnění daňové ztráty vzniklo penále, má povinnost toto penále uhradit.

Lze shrnout, že podle dříve platného Zákona o správě daní a poplatků bylo možné uplatnit daňovou ztrátu v rámci tzv. vytýkacího řízení, odvolacího řízení, nebo před zahájením daňové kontroly a to na základě projevené vůle daňového subjektu, tj. před zahájením jejího samotného výkonu. Takový výklad v minulosti potvrdil i Ústavní soud (II. ÚS 166/01 ze dne 22. 1. 2002). Uplatnění daňové ztráty v průběhu daňové kontroly možné nebylo.

Judikatura po platnosti Daňového řádu

Od 1.1.2011 je v účinnosti nový Daňový řád a došlo tak ke změně právního stavu. Podle daňového řádu je daňová kontrola zařazena mezi „postupy“ při správě daní. Jedná se o ucelený soubor

(Pokračování na stránce 2)

DAŇOVÝ KALENDAŘ
říjen-listopad

26.10.

DPH: Souhrnné hlášení za září 2015 a za 3. čtvrtletí 2015

DPH: podání přiznání a zaplacení daně za září 2015 plátců s měsíčním zdaňovacím obdobím

DPH: podání přiznání a zaplacení daně za 3. čtvrtletí 2015 plátců s čtvrtletním zdaňovacím obdobím

Spotřební daň: splatnost spotřební daně z lihu za srpen 2015

Spotřební daň: podání přiznání za září 2015, podání přiznání k uplatnění nároku na vrácení spotřební daně z topných olejů, zelené nafty a technického benzínu a mazacích olejů za září 2015 (pokud vznikl nárok)

Energetické daně: daňové přiznání a splatnost daně z plynu, pevných paliv a elektřiny za září 2015

2.11.

Daň z příjmů: odvod daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně za září 2015

Daň z příjmů: odvod částek zajištění daně za září 2015

DPH: poslední den pro podání přihlášky k registraci skupiny podle § 95a zákona o DPH, která chce být registrována od 1.1.2016, nebo žádosti o zrušení skupinové registrace podle § 106a zákona o DPH

DAŇOVÝ ŘÁD

Sankce dle daňového řádu v roce 2015

Protože výnosy plynoucí státu z výběru daní tvoří jeho hlavní příjmovou stránku, není s podivem, že si tento svůj výnos stát „pojistil“ různými druhy sankcí. Tyto sankce na nás (poplatníky nebo plátce daně) dopadají nejenom v případě, kdy daň nezaplatíme, ale i například v situaci, kdy pouze nepodáme daňové přiznání.

Jakými sankcemi nás může vlastně stát potrestat?

Naprostá většina z nich je obsažena v daňovém řádu. Dle jeho aktuálního znění nás v naší roli poplatníků a plátců daní může stihnout celkem pět různých sankcí, kterým se budeme dále věnovat. Jsou jimi:

- Pořádková pokuta (za ztěžování správy daní);
- Pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy (například za povinnost podat daňové přiznání v elektronické formě);
- Pokuta za opožděné tvrzení daně (za pozdě podané daňové přiznání, hlášení apod.);
- Penále (které předepisuje správce daně, pokud sám zjistí, že si daňový subjekt například neoprávněně zvýšil daňovou ztrátu nebo odpočet na DPH); a
- Úrok z prodlení (za opožděnou úhradu daně)

Daňový řád zná sice ještě další druhy sankcí (například pokutu za porušení mlčenlivosti nebo úrok z neoprávněného jednání správce daně). Ty však primárně nestíhají daňové subjekty, ale (zejména) pracovníky finančních úřadů nebo ostatní osoby zúčastněné na

(Pokračování na stránce 2)

(Pokračování ze stránky 1)

dílčích úkonů správce daně tvořící samostatný celek takových úkonů, který lze provádět v rámci konkrétního probíhajícího daňového řízení. Daňovým řízením je pak řízení o jedné dani, za jedno zdaňovací období ve vztahu k jedné společnosti. Daňové řízení trvá po celou dobu existence daňové povinnosti, to je po dobu, kdy lze daň stanovit až do doby, kdy dojde k jejímu zaplacení, respektive až do doby prekluze daně, po jejímž uplynutí nelze daň vybrat. Daňovou kontrolu lze provádět kdykoliv během této doby, přestože zpravidla bude prováděna v řízení doměřovacím. Kontrolu lze však podle daňového řádu provádět i před samotným prvotním vyměřením daně. Dosavadní judikatura rozlišovala vyměřovací a doměřovací řízení pro účely uplatnění odpočtu ztráty, což nyní již není případné. Dalším důvodem, který je z mého pohledu zásadní, je Daňový řádem nové vymezení cíle správy daní, kterým je daň správně zjistit a stanovit (v rovině nalézací) a zabezpečit její úhradu (v rovině platební). Na rozdíl od toho jedním z hlavních cílů správy daní, uvedeném v Zákoně o správě daní a poplatků, bylo stanovit a vybrat daň tak, aby nebyly zkráceny daňové příjmy státu.

Předmětem sporu společnosti SEPES MEDIA spol. s r.o. byla právě možnost uplatnění daňové ztráty. Společnost Sepes, má na rozdíl od správce daně a krajského soudu za to, že ztrátu minulých let lze uplatnit, jak v rámci daňové kontroly, tak v rámci odvolacího řízení či jiného řízení, a to na základě konkrétního projevené vůle daňového subjektu. Naopak, správce daně má za to, že daňová ztráta není okolností, kterou je povinen ve smyslu § 16 odst. 8 Zákona o správě daní a poplatků, zohlednit, neboť jde o fakultativní položku, kterou si musí daňový subjekt uplatnit právně relevantním způsobem, tj. v řádném, popřípadě dodatečném přiznání k dani.

Nejvyšší správní soud nepřisvědčil názoru Krajského soudu a názoru správce daně i přesto, že se odvolávali na dosavadní jeho judikaturu, a to hlavně z toho důvodu, že uvedený spor byl řešen již za platnosti nového Daňového řádu. Vzhledem k tomu, že právní vztah, ze kterého vycházela shora uváděná judikatura, byl v posuzované věci odlišný, nelze se touto judikaturou už nadále řídit.

Daňový řád, dle kterého se nyní postupuje, upřednostňuje při stanovení daní hledisko materiální správnosti, nikoliv hledisko fiskální. K uvedenému problému se Nejvyšší správní soud v judikatuře již vyjadřoval několikrát, podle něj dochází k výraznému posunu, co se týče odpovědnosti správce daně za zjištěný skutkový stav. Zatímco dříve bylo nutné dbát především na to, aby nebyl krácen stát na svých příjmech, nyní musí dbát především toho, aby byla daň stanovena po právu, tj. ve správné výši. Musí tak přihlížet ke všem skutečnostem, které jsou pro správné stanovení daně rozhodné, ať jsou ve prospěch či neprospěch daňového subjektu (5 Afs 83/2012-46 ze dne 23. 8. 2013).

Podle názoru Nejvyššího správního soudu lze tedy daňovou ztrátu jako zákonem stanovenou odpočitatelnou položku uplatnit i v průběhu daňové kontroly, například dodatečným daňovým přiznáním. I přesto, že správce daně musí takto podané dodatečné daňové přiznání považovat za nepřipustné, musí v případě vyměření či doměření daně podle § 141 odst. 7 Daňového řádu, přihlídnout k údajům obsaženým v tomto dodatečném daňovém přiznání, a umožnit daňovému subjektu daňovou ztrátu uplatnit. Nejvyšší správní soud tak potvrdil, že daňový subjekt je oprávněn uplatnit daňovou ztrátu v řízení vyměřovacím, jehož účelem je stanovení daně, v řízení doměřovacím, které je vedeno za účelem stanovení změny poslední známé daně, a to i v rámci postupu k odstranění pochybností či v průběhu daňové kontroly, jakož i v řízení o řádném oprávněném prostředku proti rozhodnutí vedeném v kterémkoliv z uvedených řízení.

Ačkoli se tento judikát nesetkal mezi správci daně s příliš velkým ohlasem, lze si jen těžko představit, že by mohli popřít daňovým subjektem projevené právo na uplatnění daňové ztráty a nepostupovat podle platné judikatury.

Ing. Ivan Fučík
ivan@fucik.cz

ÚČETNICTVÍ A AUDIT

REZERVY – 1. část

V rámci našeho „seriálu“ zaměřeného na jednotlivé položky rozvahy se v dnešním díle budeme zabývat jednou ze složek cizích zdrojů a tou jsou „Rezervy“. S rezervami se v dnešní době setkává téměř každá účetní jednotka a to jak v rámci zákonných rezerv, tak i v rámci ostatních (účetních) rezerv. Rezervy jsou jedním z nástrojů, jak docílit toho, aby účetnictví bylo vedeno v souladu se zákonnými ustanoveními, zejména pak, aby účetní závěrka podávala věrný a poctivý obraz účetnictví a finanční situace účetní jednotky.

Cílem článku je podat základní informace o rezervách s tím, že by rád upozornil na možné „peripetie“ v rámci jejich vykazování/využívání. V dnešním díle se zaměříme hlavně na zákonnou úpravu rezerv a jejich vymezení a rozdělení.

(Pokračování na stránce 3)

Newsletter Daně Probyznys.iHned.cz vydává Economia, a.s.,
ve spolupráci s auditorskou a poradenskou firmou

FUČÍK & PARTNEŘI
AUDITOŘI – DAŇOVÍ PORADCI

1995 - 2015
20
LET S VÁMI

www.fucik.cz

„Informace obsažené v této publikaci mají obecnou povahu. Nedoporučujeme podnikat na základě těchto informací jakékoliv konkrétní kroky bez dodatečné odborné konzultace.“

Společnost Fučík & partneři, s.r.o., a její zaměstnanci a spolupracovníci neposkytují žádné záruky (výslovně ani učiněné mlčky) týkající se úplnosti a přesnosti informací obsažených v této publikaci. Společnost Fučík & partneři, s.r.o., její zaměstnanci a její spolupracovníci neodpovídají za jakékoliv následky způsobené případným jednáním, zdržením se jednání, spoléháním se na informace obsažené v této publikaci či jakýmkoliv rozhodnutím učiněným na základě informací v této publikaci.

Jakékoliv Vaše kroky učiněné na základě této publikace doporučujeme vždy odborně konzultovat. **V případě Vašeho zájmu Vám rádi odbornou konzultaci nabídneme.**

(Pokračování ze stránky 1)

daňovém řízení (například znalce).

Pořádkovou pokutu může správce daně udělit ve výši až 50 tis. Kč za rušení pořádku, urážlivé chování i přes napomenutí nebo neuposlechnutí pokynu úřední osoby při jednání.

Pokud by daňový subjekt stěžoval nebo mařil správu daní tím, že by bez dostatečné omluvy nevyhověl výzvě ke splnění procesní povinnosti nepeněžitě povahy, může mu správce daně uložit pokutu až do výše 500 tis. Kč. I když se tato pokuta neaplikuje v praxi často, měli by mít daňoví poplatníci na paměti, že pokutu lze ukládat i opakovaně, nevedlo-li dosavadní uložení pokuty k nápravě a protiprávní stav trvá.

Pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy je novinkou, neboť byla do daňového řádu implementována až v roce 2015. Může být udělena ve dvou případech, a to pokud daňový subjekt:

i) nesplní registrační, ohlašovací nebo jinou oznamovací povinnost, případně povinnosti záznamní nebo evidenční stanovené daňovým zákonem nebo správcem daně. V praxi se jedná například o opomenutí vést evidenci pro účely daně z přidané hodnoty nebo povinnost registrovat společnost jako poplatníka daně z příjmů právnických osob po jejím vzniku.

(Pokračování na stránce 3)

(Pokračování ze stránky 2)

Zákonná úprava

Rezervy jsou v české legislativě upraveny v řadě zákonů. Nejdůležitějšími předpisy jsou zejména zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví; Vyhláška č. 500/2002 Sb.; České účetní standardy; zákon č. 593/1992 Sb., zákon o rezervách a zákon č. 586/1992 Sb., zákon o daních z příjmů. Stěžejními ustanoveními, zabývající se úpravou rezerv jsou:

- § 25 a 26 zákona o účetnictví,
- § 16, § 26, § 31 a § 57 Vyhlášky,
- Český účetní standard pro podnikatele č. 004,
- § 2, § 3, § 4 a § 7 zákona o rezervách.

V rámci mezinárodních účetních standardů je oblast rezerv upravena standardem IAS 37 - Rezervy, podmíněné závazky a podmíněná aktiva. Způsobu vykazování rezerv podle mezinárodních účetních předpisů není předmětem tohoto článku. V této souvislosti bychom však rádi upozornili na to, že jsou evidovány různé pohledy na rezervy a to při aplikaci českých předpisů a při aplikaci IAS.

Rezervám se věnovala i Národní účetní rada, která vydala jednu ze svých interpretací – Rezerva na splatnou daň (I-3).

AKTIVA	PASIVA
A. POHLEDÁVKY ZA UPSANÝ ZÁKLADNÍ KAPITÁL	A. VLASTNÍ KAPITÁL
B. DLOUHODOBÝ MAJETEK	I. Základní kapitál
I. Dlouhodobý nehmotný majetek	II. Kapitálové fondy
II. Dlouhodobý hmotný majetek	III. Fondy ze zisku
III. Dlouhodobý finanční majetek	IV. Výsledek hospodaření minulých let
C. OBĚŽNÁ AKTIVA	V.1. Výsledek hospodaření běžného účetního období
I. Zásoby	V.2. Rozhodnuto o zálohách na výplatu podílu na zisku
II. Dlouhodobé pohledávky	B. CIZÍ ZDROJE
III. Krátkodobé pohledávky	I. Rezervy
IV. Krátkodobý finanční majetek	II. Dlouhodobé závazky
D. ČASOVÉ ROZLIŠENÍ	III. Krátkodobé závazky
	IV. Bankovní úvěry a výpomoci
	C. ČASOVÉ ROZLIŠENÍ

Identifikace rezerv

Rezervy lze charakterizovat jako specifický typ závazků, který se vyznačuje dvěma rysy, a to neurčitým časovým určením (neví se, kdy nastane skutečnost, ke které se bude závazek vztahovat) a neurčitou výší (výše závazku musí být však spolehlivě odhadnuta). Jinými slovy můžeme říci, že rezervy jsou určeny k pokrytí budoucích dluhů nebo výdajů, u nichž je znám účel, je pravděpodobné, že nastanou, avšak zpravidla není jistá částka nebo den (datum), k němuž vzniknou.

Je na účetní jednotce, aby identifikovala a včas zohlednila jednotlivé typy rezerv, se kterými se může v rámci své podnikatelské činnosti setkat.

Rezervy z pohledu daňového hlediska dělíme na:

- a) **zákonné rezervy (rezervy podle zvláštních právních předpisů)** – jejich tvorba a použití a daňové zohlednění jsou upraveny zákonem o rezervách a zákonem o daních z příjmů,
- b) **ostatní rezervy** – jejich tvorba a použití pro daňové účely nejsou zohledněny zákonnými ustanoveními, rozhoduje o nich účetní jednotka sama.

V rámci zákonných rezerv se můžeme nejčastěji setkat s rezervou na opravu hmotného majetku, která je upravena zejména zákonem o rezervách (především § 7). Tato rezerva je mnohými poplatníky využívána v případě, že plánují rozsáhlejší opravy svého majetku a chtějí se tak připravit na větší finanční zátěž s ní spojenou. Tvorba, rozpuštění této rezervy má svá specifická pravidla, která je nutné dodržet, aby daný výdaj (náklad) byl pro účetní jednotku daňově uznatelný. Jednotlivá pravidla zde neuvádíme (jejich výčet je uveden v zákoně o rezervách), pouze si dovolueme uvést základní informaci vztahující se k době tvorby této rezervy. Rezerva na opravu majetku se nesmí tvořit pouze na jedno zdaňovací období a současně maximální doba tvorby rezervy činí u hmotného majetku zatříděného:

- ve 2. odpisové skupině – 3 zdaňovací období
- ve 3. odpisové skupině – 6 zdaňovacích období
- ve 4. odpisové skupině – 8 zdaňovacích období

(Pokračování na stránce 4)

(Pokračování ze stránky 2)

V uvedených případech může správce daně udělit pokutu až do výše 500 tis. Kč; nebo

ii) nesplní povinnou elektronickou formu podání. V tomto případě je sankce v jednotné výši 2 000,- Kč.

Pokuta za opožděné tvrzení daně se uděluje, pokud daňový subjekt nepodá stěžejní daňové tiskopisy (tj. daňové přiznání, hlášení nebo vyúčtování) v zákonem stanovené lhůtě, nebo je sice podá, ale více jak 5 dnů po stanovené lhůtě. Uděluje se do výše 5% stanovené daně, případně daňového odpočtu nebo ztráty. Její maximální hranice je omezena částkou 300 tis. Kč. Uvedená pokuta má přednost před pokutou za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy.

Penále je daňovému subjektu vyměřeno v případě, pokud mu (třeba na základě provedené kontroly) správce daně doměří daň. Penále se stanoví z částky doměřené daně tak, jak byla stanovena oproti poslední známé dani ve výši:

i) 20%, je-li daň zvyšována nebo je-li snižován daňový odpočet, nebo

ii) 1% je-li snižována daňová ztráta.

Je užitečné vědět, že pokud by pochybení při vykazování poslední známé daňové povinnosti odhalil sám daňový subjekt a na základě svých zjištění podal před kontrolou dodatečné daňové přiznání, penále mu správce daně nevyměří.

Úrok z prodlení je sankcí za pozdní úhradu daně a de facto se jedná o ekonomickou náhradu za daňové nedoplatky, které musí veřejné rozpočty získávat z jiných zdrojů. Úrok z prodlení se předepisuje za každý den prodlení, počínaje pátým pracovním dnem následujícím po dni splatnosti až do platby daně včetně. Výše úroku odpovídá ročně REPO sazbě stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 %, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí.

Jak je z dikce zákona zřejmé, nemá tato sankce stanovenou maximální hranici a její výše tedy může být víc než citelná.

Je patrné, že sankcí, které mohou daňové subjekty postihnout, je poměrně mnoho. Dobrou zprávou ale zůstává, že daňový řád nestanoví pouze postihy za neplnění daňových povinností, ale také **možnosti, jak se jim bránit**. Souhrnně se tyto možnosti nazývají **opravné prostředky a jedná se například o odvolání, obnovu řízení nebo přezkoumání**. Daňový subjekt je může využít v případě, kdy například nebude souhlasit s úrokem z prodlení, který mu správce daně vyměří svým rozhodnutím.

S účinností od roku 2015 také daňový řád obnovil po čtyřech letech **individuálního prominutí penále a úroku z prodlení**, ale poměrně striktně vymezil situace jejich použití. Jednou z podmínek prominutí je například plné uhrazení doměřené daně nebo

(Pokračování na stránce 4)

(Pokračování ze stránky 3)

- v 5. a 6. odpisové skupině – 10 zdaňovacích období

Současně je nutné zmínit, že k tomu, aby si účetní jednotka mohla uplatnit tvorbu rezervy jako daňový náklad, je nutné související finanční prostředky evidovat na samostatném bankovním účtu vytvořeného pouze pro tyto účely.

Ostatní rezervy jsou tvořeny na základě rozhodnutí účetní jednotky a jejích vnitřních předpisů. České předpisy rozlišují následující typy rezerv:

- rezerva na důchody a podobné závazky,
- rezerva na daň z příjmů,
- ostatní rezervy.

Jednotlivé druhy rezerv (zákonné i ostatní) jsou obsahově vymezeny v § 16 Vyhlášky.

Rezerva na důchody a podobné závazky se vykazuje, pokud podnik vytváří tuto rezervu na základě povinnosti vyplácet zaměstnancům mzdy nebo podobné požitky, které jsou podniku uloženy smlouvou nebo právním předpisem.

Rezerva na daň z příjmů se vykazuje, pokud okamžik sestavení účetní závěrky předchází okamžiku, ve kterém je řádně vypočítána daň. Tato rezerva se zaúčtuje ve výši předpokládané daně. Podnik vykáže v rozvaze (státních výkazech) rezervu na daň z příjmů ve výši vytvořené rezervy snížené o uhrazené zálohy na daň z příjmů v rámci pasiv (položka „Rezervy na daň z příjmů“), v případě, že tyto zálohy jsou nižší než výše předpokládané daně. Pokud by došlo k tomu, že by zálohy na daň z příjmů byly vyšší než hodnota předpokládané daně, podnik by rezervu na daň z příjmů v rámci pasiv státních výkazů (položka „Rezervy na daň z příjmů“) vůbec nevykázal a hodnota by byla součástí aktiv (položka „Stát – daňové pohledávky“).

V položce **ostatní rezervy** je zahrnuta zejména rezerva na garanční opravy a rezerva na restrukturalizaci. Restrukturalizací se rozumí program, kterým se významně mění předmět činnosti účetní jednotky nebo způsob, jakým je činnost účetní jednotky prováděna. Restrukturalizace může zahrnovat zejména přemístění podnikatelských aktivit do jiné oblasti, příp. uzavření provozu, a utlumení nebo ukončení části podnikatelských aktivit. Rezervu na restrukturalizaci může účetní jednotka tvořit a čerpat pouze na náklady nezbytně nutné k uskutečnění programu restrukturalizace, které nesouvisí s pokračujícími aktivitami podniku. Tzn., že podnik nemůže tuto rezervu tvořit a čerpat na náklady na přeškolení nebo přemístění zaměstnanců, kteří zůstanou nadále v zaměstnaneckém poměru, na náklady na marketing apod.

Do položky ostatní rezervy patří také všechny ostatní tituly pro vykazání rezervy (např. rezerva na nevyčerpanou dovolenou, rezerva na závazek vyplývající ze soudního sporu, atd.).

V příštím díle se zaměříme na oceňování rezerv, jejich zaúčtování a přidáme několik postřehů z praxe.

Ing. Petra Čechová
petra.cechova@fucik.cz

Dagmar Hadrabová
dagmar.hadrabova@fucik.cz

(Pokračování ze stránky 3)
řádné plnění povinností při průběhu daňového řízení.

V případě, že jste platební výměr na penále nebo úroky z prodlení obdrželi, doporučujeme prozkoumat podmínky jeho prominutí.

Zuzana Tregnerová
zuzana.tregnerova@fucik.cz

KRÁTCE

V září 2015 pokračoval pokles nezaměstnanosti

Úřad práce ČR evidoval ke dni 30. září 2015 nejméně uchazečů o zaměstnání od března 2009, a to 441 892. To je o devět tisíc méně než v srpnu a o 88 tisíc méně než v září loňského roku. Z celkového počtu nezaměstnaných osob bylo 96 % osob schopných okamžitě nastoupit do vhodného zaměstnání. Míra nezaměstnanosti klesla ze srpnových 6,2 % na 6 %, což je po Německu druhá nejnižší míra nezaměstnanosti v EU. V případě mužů je míra nezaměstnanosti v ČR nejnižší v celé EU.

Poplatník daně z nabytí nemovitých věcí

Dne 5. října 2015 schválila vláda ČR na svém zasedání návrh zákona, který mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí. Současná právní úprava dává možnost sjednat si, kdo bude poplatníkem této daně. Hlavní změnou tohoto návrhu je především jednoznačné určení osoby poplatníka této daně, kterým se nově vždy stává nabyvatel. Tento trend odpovídá nejen koncepci v evropských zemích, ale především odstranění problémy související s možností volby poplatníka.

Počet nespolehlivých plátců neustále roste

K 3. říjnu 2015 bylo evidováno 1 953 nespolehlivých plátců. Jen v září jich přibývalo 472. Většina nespolehlivých plátců jsou společnosti s ručením omezeným (79 %), následují fyzické osoby (19 %) a zbytek tvoří akciové společnosti (2 %). Nejvíce nespolehlivých plátců DPH má sídlo v Praze a Jihomoravském kraji. Proti označení nespolehlivého plátce se podnikatelé mohou podle zákona o DPH odvolat. Odvolání lze podat do 15-ti dnů ode dne doručení rozhodnutí. Odvolává se však jen zlomek podnikatelů (3,5 %), přičemž úspěšnost odvolání je 43 %. Pokud se některý podnikatel rozhodne obchodovat se společností, která má v okamžiku uskutečnění plnění status nespolehlivého plátce, ručí automaticky za nezaplacenou daň z přidané hodnoty ze zdanitelného plnění, které od ní přijme.